

שנה עשרים וארבע - עלון מס' 1208

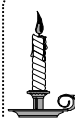
@ השבת לא אומרים "צדקתך".

@ ביום ראשון ל"ג בעומר - הילולת התנא הקדוש
ר' שמעון בר יוחאי זיע"א. לא אומרים תחנון.
@ ניתן להקדיש העלון לברכה, הצלחה או להבדיל לעיי.

כפטידין: "ויאמר ורמיהו"
(ירמיה לב)

השבת לב' לעומר,
פרקי אבות - פרק ד'

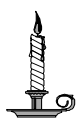

בס"ד יז' אייר ה'תשפ"ד

הדלקת נרות - 19:18

צאת השבת - 20:10

רבנו תם - 21:04

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת בהר

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

מעייני הפרשה:

- מאות השמיטה - "ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שדך לא תזרע וגו'"
- מצות היובל - אחרי שבע שמיטות (אחר 49 שנה) בשנת החמישים חל היובל.
- כי ימוך אחיך - מצוה לעזור לחבר בצרה ולתמוך בו בטרם יתמוטט כליל.
- איסור ריבית - התורה מזהירה שלא להלוות כספים בריבית, המכונה "נשך".
- לנהוג כבוד בעבדים - יש לנהוג כבוד בעבד עברי ולא להעבידו בעבודות פחותות.

ולא תזנו איש את עמיתו" (כה, יז)

כאן הזהיר על אונאת דברים, שלא יקניט איש את חברו לא ישיאנו עצה שאינה הוגנת לו לפי דרכו והנאתו של יועץ. ואם תאמר: מי יודע אם נתכוונתי לרעה? לכך נאמר "ויראת מאלהיך" - היודע מחשבות הוא יודע. כל דבר המסור ללב, שאין מכיר אלא מי שהמחשבה בלבו, נאמר בו "ויראת מאלהיך".

(רש"י כה, יז) (ויקרא רבה פרשה לא)

שש שנים תזרע - סופי תיבות "שמע"

ישאל "שש בו שש תיבות ולומר לך - כל הזרע שש שנים ונח בשביעית מעיד ביחודו של הקב"ה שהוא יחיד וברא את כל העולם בששה ימים ונח בשביעי, וכל הזרע בשמיטה כאילו כופר ר"ל ביחודו של עולם. (החיד"א)

"אלה המצוות אשר ציוה ה'" (כז, לד)

מפ"ת במילוי אותיות: מ"ם, צד"י, וי"ו, ת"ו - עולה במספר שש מאות ושתיים עשרה = (612) בגימטריה תלמידי חכמים = (612) דהיינו "חכם לב ייקח מצוות". (בעל הטורים)

"וספרת לך שבע שבתות שנים שבע שנים שבע פלמים"

מה משמעות המספר 7 החוזר על עצמו בפרשה כל כך הרבה פעמים? אברבנאל: "ברא היוצר יתעלה את עולמו במספר שבעת ימים (בלבד), כדי "שהי יתן אל ליבו שימי שנותיו הם שבעים שנה", ושלא יוציא אותם לריק, אבל במעשים נבחרים כמעשה בוראם ... ולזכר זה גם כן באו שביעיות רבות בתורה, בימי החופה, בשמירת טומאת הנידה, ובברית המילה, וימי ספירת העומר ...

ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו ומצא כדי לאוכלו"

הדגש בלמ"ד בצירוף "יהיה לו" מורה על חששו של האיש שנאלץ למכור את אחוזתו ולא היה לו מי שיעזור לו ויגאלו. וכן השמחה שבגאולה ניכרת בדגש בלמ"ד בצירוף "יתהיה לו" גאולה, תהיה לו, וביבל, יצא" (לא).

וכן שמחת התרגשות הגאולה ניכרת בדגש בצירוף "יתהיה לו", "אחרי נמכר, גאולה תהיה לו" (מח).

"וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמור"

המילה "בהר" בהיפוך אותיות "הרב". משה רבינו הוא הרב של כל עם ישראל שקיבל את התורה ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וכו'. ומהו תפקידו של הרב? צריך להיות משה רבינו עניו וצנוע כמו הר סיני. (שלמה אלביליה הי"ו)

"כי גרים ותושבים אתם עמדי" (כ"ה כ"ג)

כשישראל יושבים בארץ הקדושה, גם הקב"ה הנו תושב בה. אבל כשהם בגלות בין הגויים, כביכול גם ה' בגלות והינו רק גר. זה שאמר: "כי גרים ותושבים אתם עמדי" - בין כשאתם גרים ובין כשאתם תושבים, הנכם עמדי יחד. כי כמכם כמוני. (ר' צבי שפירא מדינוב)

"ולא תזנו איש את אחיו"

אפילו הוא עמיתך, רמאי כמוך - אפילו אותו אסור לך להונות! על פי הדין אין להונות את הזולת: לפנים משורת הדין - שלא יהא אדם מרמה אף את עצמו.

"וע"ז השדה יתן פרי"

התורה מרמזת על עוד ציון שחוגגים כל שנה "ועץ השדה יתן פרי" בגימטריה = 1236 בדיוק כמו חמישה עשר בשבט (ט"ו בשבט).

פגת הנבים והפתגמים

הנה זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים =

מוטב שתהיה במקום אחרון בין חבורת חכמים, מאשר תהיה במקום הראשון בין חבורת טפשים. מן החכמים אתה עשוי ללמוד ולהתקדם.

דוגמה: אני מוצא לכל אחד מן המתפלגים בבחירת הקבוצה בפתקטיקה: "הנה זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים". מן החכמים במקצוע אתה עשוי ללמוד ולהתפתח, בקבוצה החלשה תהיה מוטען, אולם לא תתקדם.

מקור: רבי מתנא בן חרש אומר: הנה זנב לאריות, ואל תהי ראש לשועלים [פרקי אבות ד', כ']. (ניבונכו)

הסיו ממשל מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הילולת רשב"י - ל"ג בעומר

יום ל"ג בעומר הוא יום שבו מרבים בשמחה לכבוד רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, והוא יום ההילולא. רצונו היה שישמחו ביום זה, ויש נוהגים לערוך לימוד בליל ל"ג בעומר במנין, וללמוד שבחי רשב"י המפוזרים בזהר ואדרא זוטא ומנהג יפה הוא. ויש נוהגים ללכת על קבר רשב"י במירון בל"ג בעומר, אבל עדיף ללכת בזמן אחר, כי כיום אין הצניעות ושמירת במקום קדוש זה, ורבות בנות שבאות בבגדי פריצות ופוגעות בקדושת המקום ומחטיאות את הרבים, וגדול עוונן מנשוא. ומלבד זה יש נוהגים לשחוט שם בהמות ולאכול, מבלי לבדוק אם השוחט בקיא בהלכות שחיטה ובדיקת הבהמה, ואם הוא ירא שמים. וגם רבו המכשולים בענין הניקור מחלב דאורייתא שהוא איסור כרת, ולכן שומר נפשו ירחק מהם, וילך בזמן אחר.

תפילה

הגמרא אומרת שיכול רבי שמעון בר יוחאי לפטור את כל העולם כולו מן הדין. וכתוב בזהר הקדוש שתפילתם של ישיני עפר אלו עושה רושם גדול בשמים (זוהר ת"כ דף ת"ז) והעולם מתקיים בזכותם. לכן אנחנו משתטחים על קברו ומבקשים ממנו שיתפלל עלינו ועל עם ישראל כולו.

לימוד

טוב ללמוד מתורת הצדיק ולהזכיר מעשיו על קברו (זוהר, זכור א'): ובמיוחד טוב לקרוא מהזוהר הקדוש ליד קברו של הרשב"י ובנו, שעל פי הכתוב בזהר בזכות לימוד זה יצאו מהגלות ברחמים.

שמחה

כתב מהר"ח"ו בשער הכוונות, שיש להרבות ביום זה בשמחה, כמו שסיפר רבנו האר"י ז"ל, שכך היה רצונו של רשב"י שישמחו ביום זה. ועל כן טוב לשיר שיר קודש זה שחובר ע"י הרב שמעון לביא זצוק"ל שרמוזים בו סודות גדולים מענין הרשב"י זיע"א ובכללם שהיה כעין כהן גדול שאוהב את עם ישראל, מוסר נפשו עליהם ויכול לכפר על כולם.

מערת הרשב"י

הגמרא מספרת שאלוהי הנביא נמצא לעיתים בפתח מערתו של רשב"י. וכשבא רבי חיים בן עטר בעל אור החיים הקדוש לקבר הרשב"י הוא זחל על ארבעתיו במעלה ההר לגודל קדושת הרשב"י, אחר כך זכה להרגיש במקום ריח גן עדן בעת לימוד התורה שם. וכשבא רבי יוסף חיים בעל הבר אש חי זיע"א לארץ ישראל, עלה לציון הרשב"י ומרוב שמחה של קדושה חיבר במקום שיר קודש זה שיש בו שבחי הרשב"י וגודל כוחו לזמר עריצים ולהציל את כלל ישראל שיאמרו אותו בשמחה כתפילה בכוונה רבה.

צדקה

בשעה שאדם נמצא במקום קדוש זה, יש בכוחו להתעלות ולכן יפריש סכום כסף לצדקה, לישיבה או לבית הכנסת, או שיפריש כסף כדי שיקנה בו ספרי קודש לילדיו ויאמר: "הריני מפריש סכום כסף זה לזכות רבי שמעון בר יוחאי זיע"א. והריני מקבל על עצמי בלי נדר להתחזק בעבודת ה' יתברך ובמיוחד הריני מקבל על עצמי להניח תפילין יום יום, לשמור טהרת המשפחה, לשמור שבת כהלכתה, ללמוד תורה יום יום, לשלוח בניי לחינוך דתי, לשמור פי מלשון הרע ולהיזהר מכעס.

טעם ההדלקה

ימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את החשיכה. אפשר לתת טעם לזה שמרבין בנרות ועושים מדורות ביום זה, להורות שימי הספירה ניתנו בכדי להאיר את חשכות החומריות, ודבר המסוגל לזה הוא תורתו של רשב"י, ספר הזוהר, ולכן מרבין בנרות בהילולא דיליה, וזה על דרך הכתוב כי אשב בחשך, ד' אור לי.

"מכל מלמד" השכלתי"

"בר יוחאי מושב טוב ישיבת"

האגון רבי בן ציון הכהן קוק שליט"א : צריך אדם ללמוד משהו אחד מרשב"י ולהידבק בדרכיו, כך נזכה להוד והדר ולהשפעות הגדולות.

במעגל השנה יש לנו יום מיוחד נוסף שאומנם לא כתוב בתורה ואפילו לא בגמרא, אבל בדרך כלל נחגג בשבוע זה: ל"ג בעומר.

כולם חוגגים את הילולת התנא רבי שמעון בר יוחאי ושומחים בשמחתו.

מהו "מושב טוב?"

בבית השני של "בר יוחאי", אנו שרים כך :

"בר יוחאי מושב טוב ישיבת

יום נסת יום אשר ברכת

במערות צורים שעמדת

שם קנית הודך והדרך"

איפה היה ה"מושב טוב" בו רשב"י ישב?

בסמוך לל"ג בעומר ביקר אצלי ידיד שמתגורר בחוץ לארץ ושוהה כאן בארץ לרגל ל"ג בעומר.

שאלתי אותו : "איפה זה ה'מושב טוב' של רשב"י?" הוא לא ידע לענות לי, אבל סיפר לי שיש עכשיו חפירות ארכיאולוגיות בפקיעין, ואולי שם אמצא אנשים "מומחים" שיודעים להסביר היכן בדיוק זה נמצא. "אולי מצאו שרידים של המושב הזה", הוא הוסיף. אמרתי לו : "ידידי, אתה מגיע מחוץ לארץ להילולא, בוא תשמע מה אתה שר בשיר 'בר-יוחאי'. איפה המושב טוב? – ההמשך הוא: 'במערות צורים שעמדת'. רשב"י לא גר בוויולה או בדירה מרווחת. צור זה סלע. הוא גר במערות צורים. שם היה לו 'מושב טוב'."

נו, מי מאתנו מוכן לוותר על מקום מגורים מסודר ולגור במערה? זה מושב טוב? אבל הפיוט ממשיך : "שם קנית הודך והדרך".

מושב טוב זה מקום בו אתה זוכה להוד והדר.

הדלקת מדורות ונרות בל"ג בעומר

נפש האדם מאירה כנר וכשכולם מתאגדין והופכים לאיש אחד אז האור הוא גדול. ואפשר שעל זה רומז המנהג להדליק מדורות בל"ג בעומר, שכמו שמהצטרפות הנרות הרבים נלגד עינינו נוצרת מדורה המאירה למרחוק, כך הכח שבאחדות, שבאבוקה הגדולה הזו להאיר את הלבבות ולבער את הרע מנפש האדם ומן העולם. בל"ג בעומר מצטרפים כולם במירון, מאות אלפים מכל שכבות האוכלוסיה במגוון הדעות, מתקבצים ומתאחדים וכמדורה גדולה המורכבת מאלפי נרות, כך הנשמות, המאירות את העולם, באורם הרוחני.

זוהי הפגנה כנגד הפירוד והשנאה.

סיבה נוספת שמדליקים מדורות - שביום פטירתו של רשב"י התגלו סודות עצומים ונשגבים וירד אור גדול לעולם. אורו של הזוהר הקדוש!

כל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה

בסיפור דלהלן, המעובד מתוך 'ופריו מתוק', יש כדי ללמדנו על השכר המופלא של מצוות גמילות חסדים, ובנוסף, כי על אף שלעיתים חושב האדם כי הוא זה שעושה חסד עם הזולת - לאמיתו של דבר, כל מה שאדם עושה - לעצמו הוא עושה.

את המעשה סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, כפי ששמע מחתן צעיר שבדידו הווה עובדה: "היה זה בשנת תשע"ג, כש'ליג בעומר חל ביום ראשון. בערב שב"ק פונה אליי רעייתי ומבקשת שניסע לשהות בשבת זו במירון, בסמוך לציון התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי. 'הרי זה עתה נישאנו', הסבירה, 'ואנו זקוקים לברכה וישועה כדי לבנות את ביתנו החדש בהצלחה, לכן כדאי שנגיע לשבות במירון בשבת זו, ערב ל"ג בעומר".

"שאלתי אותה בפליאה: וכי סבורה את שכעת, בערב ל"ג בעומר, נוכל למצוא מקום לשהות בו בשבת?! הרי כבר מלפני הפסח כל המקומות תפוסים. היא המשיכה להתעקש והפצירה בי להשתדל בחיפוש מקום.

"לאחר סדרת טלפונים ארוכה התברר לי שאין שום סיכוי למצוא מקום אירוח בכל האזור. אך לפתע נזכרתי שיש לי קרוב משפחה יקר שמתגורר במושב 'אור הגנוז' בסמוך למירון (מדובר במהלך רגלי של כארבעים דקות)! חשבתי לעצמי, שמא יסכים לקבלנו כאורחים לשבת, וכך נוכל לזכות להיות קרובים לציון הקדוש. הרמתי אליו טלפון, וסיפרתי שאני ורעייתי נודה להם מאוד אם יסכימו לארח אותנו בשבת.

"לצערי הרב, השיב לי הלה בנימה של התנצלות: 'היינו מאוד שמחים שתגיעו לכאן לשבת, אלא שהדבר לא ניתן למימוש, מאחר וכידוע לך יש לנו ב"ה שמונה ילדים, ובדירה בסך הכל שניים וחצי חדרים, כך שבקושי אנו מסתדרים עם מקום לינה בכל לילה..."

הודיתי לו ונפרדנו לשלום. ולאשתי הודעתי בצער, שבעז"ה בלי נדר, בשנה הבאה נדאג מבעוד מועד למצוא מקום לשבות במירון בשבת ל"ג בעומר.

"אלא שפתאום הטלפון צלצל. על הקו היה לא אחר מאשר אותו קרוב... 'תשמע, הילדים שמעו את השיחה שלנו, ומיד לאחר שניתקתי 'הסתערו' עלי בתחנונים והפצרות שנארח את החתן והכלה בשבת, ואנו נסתדר עם מקום הלינה... אחד ישן על מזרון במטבח, השני על הכורסא בסלון וכו', העיקר שהאורחים יבואו..."

"ואכן", ממשיך החתן לספר, "הגעתי עם רעייתי אל היישוב בערב שבת, ובני הבית קיבלו אותנו בחפץ לב ובשמחה. בליל שבת לאחר הסעודה החלטנו אני ורעייתי לצעוד ברגל אל הציון כדי לקרוא שם תהילים ולשפוך נפשנו בתפילה להשי"ת. סיכמנו שבשעה 01:00 בלילה, ניפגש בשער ונחזור אל בית מארחינו.

"והנה, בדיוק בשעה 01:00 הגעתי אל השער, אך לא מצאתי שם את אשתי. לאחר דקות ארוכות של המתנה הלכתי לחפשה. התברר כי היא חשבה שמדובר בשער אחר, ומשלא מצאה אותי שם, גם היא יצאה לחפש אחריי בתוך ההמון ששהה במקום באותו לילה. רק לאחר כשעה מצאנו זה את זה. צעדנו בחזרה אל המושב, והגענו לאכסניה בשעה 02:30 בלילה. "וכאן אירע דבר מזעזע ביותר. כאשר פתחנו את דלת הבית, קפאנו על מקומנו... הבית היה מלא בעשן,

כשכל המשפחה ישנה בשלווה...! רצתי מהר למקור העשן, והבחנתי בשמיכה המכסה את אחד הילדים הקטנים שבושרת באש. רעייתי נתקפה בחרדה והחלה לעוק ולצרוח, אך אני לא איבדתי עשתונותי. נטלתי מיד את השמיכה, ניערתי עד שכבתה האש והכל בא בס"ד על מקומו בשלום, וב"ה לא נגרם לילד שום נזק.

כיצד פרצה הדליקה? - התברר שהילד הקטן בן השלוש התעורר באמצע הלילה, ולאחר ששמע כל היום על מדורות ל"ג בעומר, החליט להקדים את הדלקת המדורה... טיפס על השיש במטבח, נטל את אחד מנרות השבת והחל לנסות להצית את השמיכה. תוך כדי ההבערה, שקע בשינה, והשמיכה החלה לעלות באש...

"רק לחשוב על כך שהייתי מוצא את אשתי בזמן שקבענו להיפגש... הרי היינו מגיעים כשעה מוקדם יותר, ובאותם רגעים שהוצתה האש, בוודאי כבר היינו ישנים, וכשאר בני הבית לא היינו מרגישים באסון שעומד להתרחש. בנוסף חשבנו על גודל הנס, שאילו היינו שבים לבית כמה רגעים מאוחר יותר... איני רוצה לחשוב מה עלול היה לקרות. הבנו היטב מדוע עיכבו אותנו מן השמים, ושכל עכבה לטובה, פשוטו כמשמעו!

"ולקח חשוב עד מאוד נוסף שניתן ללמוד מהסיפור - שכל מה שאדם עושה, לעצמו עושה.

בעל הבית שהואיל בטובו לארץ אותנו, חשב שהוא עושה עימנו טובה וחסד.

אך התברר שאת הטובה הגדולה ביותר בהסכמת האירוח עשה לעצמו, והודות לאורחיו ניצלו חיי בנו וייתכן שגם חיי המשפחה כולה!" (פניני עין חמד)

מתחמם אדם כנגד המדורה

מעשה נורא שהתרחש בארה"ב בשנת תשע"ג:

בתחילת השנה הושיבו השלטונות כמה וכמה יהודים יראים ושלמים בבית האסורים, מחמת איזה עניין שהוא. אחד מהאסורים היה יהודי שנהג לעלות מפעם לפעם במשך ימות השנה, וקל וחומר בל"ג בעומר, לאתרא קדישא מירון. גם עתה משתפס רצה לנסוע מיד לארה"ק למירון לבקש רחמים לביטול הגזירה, אך השלטון כבר עיכב בעדו מלצאת את גבולות ארצם, והוא שלח את בנו שימהר ליסע לאתרא קדישא מירון, וכן עשה הבן.

על כולנה הצטער היהודי צער רב ולא פסיק פומיה מלהתאונן, שמעודו לא החסיר מלעלות להסתופף בצילא דרשב"י, ועתה בשנה זו הרי הוא נתון כבלי בית האסורים ולא יוכל לנסוע למירון (כי הושיבוהו שם לזמן ארוך). נענה אחד הבנים ואמר לו דרך נחמה: אכן בשנה זו אינך יכול לנסוע לרשב"י, אך ברור לי שרשב"י בוא יבוא אליך... והיו דיבוריו נראים כחוכא ואיטלולא.

בהגיע שבת ערב ל"ג בעומר (שחל ביום א') ישב היהודי בכלאו ומירר בבכי מרוב השתוקקותו לשהות בצילו דרשב"י, וכפי שהגידר זאת היישובי: כל קירות בית האסורים היו רטובים באותה שבת מדמעות.

והנה, במוצאי מנוחה פרצה שריפה בבית האסורים... או אז - 'בקעה מצאו' היהודים היושבים והחלו לרקוד סביב לשונות האש ושוררו 'בר יוחאי... תורתו מגן לנו... היא מאירת עינינו... הוא ימליך טוב בעדינו אדונו בר יוחאי'.

למחרת היום הודיעו להם מטעם השלטונות כי עקב השריפה הרי הם משוחררים לבתיהם!

וראו הכל שלא זו בלבד שרבי שמעון הגיע אל תוככי בית האסורים והביא להם אבוקה לרקוד בשמחה, אלא אף גם זאת - הוציאים מהשביה.

ר' שמואל בר יוחאי זצ"ל

חי בדור השני שלאחר חורבן בית שני. בימיו של רשב"י לא נראתה הקשת בענן, כי זכות רשב"י הגנה על חי הדור. היה תלמידו של ר' עקיבא ומיד לאחר נישואיו עזב את ביתו וגלה למקום תורה ללמוד בשיבתו של רבו ר' עקיבא. במשך 13 שנה למד שם. כשנאסר ר' עקיבא בבית האסורים, סיכן רשב"י את נפשו ונכנס לשם במסירות נפש כדי ללמוד תורה. כל זמן שישב רשב"י לפני ר' עקיבא הסתיר את מעלתו וגדולתו ואף אחד לא הכיר את כוחו חוץ מרבו. אמר לו: **"דיין, שאני ובוראך מכירים את כוחך"**!

בקדושתו העצומה זכה רבי שמעון לקיים בשלמות את הוראת רבו **"ואהבת לרעך כמוך"** ולהשרישה בלב תלמידיו עד שתקנו את פסגת תלמידיו רבי עקיבא.

"עלית למרום, שבת שש"

בפסוק זה נרמז שמו של התנא הקדוש רבי שמעון בן יוחאי, שכן **"שבי"** הם ראשי תיבות של שמעון בר יוחאי. ושמו **יוחאי** רמזו בפסוק **"כי לא תשכח מפי זרעו"**, שבזכות הזהר הקדוש המיוחס לו, ביטל את שְכַחַת התורה מישראל.

"בניך בשתילי זתים" - חינוך

לקראת ל"ג בעומר יש ללמד ולהנחות את הילדים בכללי הבטיחות במדורה:

- יש לנעול נעליים סגורות וללבוש מכנסיים ארוכים וחולצה מתאימה להגנה על הגוף מפני גיצים וגחלים וכן מעקיצות זוחלים ושרצים ארסיים הנמשכים אל חום המדורה.
- הבערת המדורה תיעשה על ידי האחראי בלבד. יש להזהיר מפני מסמרים חלודים ומזוהמים המחוברים למשטחי עץ והעלולים לפגוע במשתתפים.
- אסור להבעיר אש באמצעות חומרים דליקים כגון בנזין, נפט וכדומה. אין להחזיקים בקרבת המדורה.
- אסור להשליך למדורה מכלים ריקים מכל סוג, חזיונים, קליעי נשק או עץ צבוע בצבעי שמן. כמו כן אין להתיז דלק על אש בוערת.
- הוספת עצים וקרחים ללביבו המדורה תיעשה על ידי האחראי, תוך שמירה על כללי הבטיחות.
- יש להחזיק בקרבת המדורה אמצעי כיבוי מים וחול למקרה של התפשטות השריפה.
- בסיום האירוע יש לוודא כיבוי מוחלט של המדורה בעזרת חול או מים.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלוויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הרב מנחם פריד** מה"ח **י"הק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות **"בית הלחם"**

כל הישועות והברכות

לשיטת ודליה נסימי שתומך לטענה הרבנית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו כל משאלותם לטובה **לרפואת חן-יהיה בת חנה לרפואת דליה בת יורגיה לע"נ יאיר ז"ל** בן ישעיה שיחיה

פרכת והצלה

למשפחת אברג'ל שיוזכו בבריאות ונהורא מעליא בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים טובה ובנעימים, הם וכל משפחתם, וכל מילי דמיטב, וירון נחת ושלווה, לחתניהם, כלותיהם נכדיהם ונכדותיהם וכל משפחתם

פרכות ואיחולים

לרב בצלאל וחי' בויס לרגל הולדת הבת יהי רצון שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאה תזכר לחופתה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ונחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם והצלחה לילדיהם

כל הישועות והברכות

לניסים יטובה בכורי שתומך לטענה הרבנית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברפואה שלמה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה יתגשמו כל משאלותם לטובה **לרפואת דוד בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל**

כל הישועות והברכות

ליצחק ולדירה הרני שתומך לטענה הרבנית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לכל ילדיהם **לרפואת לידה בת מרי להבדיל לע"נ טובה בת שאוקט ז"ל**

פרכת והצלה

מרדכי ורותי זלזלן יבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, יאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתה אושר ופרנסה טובה ולשנים רבות וטובות והצלחה לכל ילדיהם

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות וטובות

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

פרכת והצלה

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

פרכת והצלה

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנועה והענוה מרי כרמי בן סעדיה ורחמנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריה ושס"ה גידיה. תחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות

שבת שלום ומבורך

רפואה שלמה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו
אברהם נאמן בן מרים הי"ו
ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו
שבת מוסאי בן נהיה הי"ו
יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו
אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת
נהיה ישראל בת שרה מנב"ת
ירחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת
מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת
לידה הרני בת מרי מנב"ת

לעילוי נשמות :

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה
אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל
יצחק צברי בן יחיא-יהודה ז"ל
בצלאל לבאי בן שדיה ויחיא ז"ל
משה בכורי בן סולטן ואברהם ז"ל
חביבה-אביבה בת דינה ז"ל
נעימה מלצית בת חביבה ז"ל
בבאי מוסאי בן אברהם וולכיה ז"ל